

[Jørgen Jørgensen.]

naar Staten træffer saadanne ekstraordinære Foranstaltninger, der nødvendiggør, at man skrider til denne Lovgivning, vilde det være rimeligt, at man tog den Del, der angaar ekstraordinær Indkaldelse, ud af Lovforslaget og behandlede det i en særlig Lov i Stedet for at indføje Bestemmelser herom i Loven om offentlig Forsorg, som vi ikke synes, det Mandskab, der nu indkaldes, burde være henvist til at søge til, da det drejer sig om ekstraordinære Byrder, der paalægges denne lille Kreds. Vi mener i Lighed med, hvad der blev sagt af det ærede 14de Medlem for 5te Kreds (Bækgaard), at Udgiften ved denne Indkaldelse burde bæres af Staten alene, fordi der her er Tale om en Byrde, som paalægges en lille Kreds af Staten under de Forhold, som jeg tidligere har nævnt. Noget andet er, at jeg kan tiltræde de Betragtninger, der ligger i den højtærede Ministers Lovforslag med Hensyn til de almindelige Indkaldelser og de almindelige Manøvrer. Vi er ogsaa villige til at forhandle om en Ændring her, idet vi finder, at de Grænser, der er sat i den nuværende Forsorgslovs § 281, er alt for snævre, hvad angaar den Hjælp, der kan ydes i disse Tilfælde.

Men mange andre Forhold end de rent forsørgelsesmæssige spiller ind over for de unge indkaldte, f. Eks. Eksamenslæsning, som maa afbrydes, hvilket i mange Tilfælde kan medføre, at der, hvis en Ordning ikke træffes, kan komme til at gaa maaske et helt Aar, inden de kan faa Lov til at aflægge den Prøve, som for dem er afgørende for, at de kan opnaa den Stilling, som de eftertragter. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Socialminister, om man kan regne med, at der for de unge, der maa afbryde deres Eksamenslæsning eller anden Uddannelse, kan træffes en Ordning.

Jeg takker for det Tilsagn, det ærede 10de Medlem for 5te Kreds (Stumph) har givet om at ville foreslaa en kort Udvalgsbehandling. Under denne vil vi altsaa haabe, at man vil være nogenlunde lydhør over for vore Synspunkter om at dele Lovforslaget paa en saadan Maade, at man holder den ekstraordinære Indkaldelse ude fra Forsorgsloven og saa forhandler om de mere almindelige Manøvrer og Indkaldelser paa det Grundlag, som indeholdes i Lovforslaget.

Der kunde maaske ogsaa være Anledning til, at man fra de indkaldte — det vilde jo ikke volde nogen stor Vanskelighed rent teknisk set at gøre det — fik Oplysninger

gennem Skemaer, som var indrettet dertil, saa at man gennem deres Afdelinger kunde spørge dem om, hvilke økonomiske og andre Vanskeligheder Indkaldelsen medfører for dem.

Jeg skal altsaa paa mit Partis Vegne tilsige velvillig og hurtig Forhandling i Udvalget om dette Spørgsmaal.

Oluf Johansen: Ekstraordinære Tider kræver ekstraordinære Love, siger man, og det Lovforslag, som her er til Behandling, er netop Udtryk for ekstraordinære Forhold. Saadanne ekstraordinære Forhold rejser selvfølgelig en Masse Problemer, som man ikke tumler med til Dagligdags, hvilket man allerede har faaet et Indtryk af gennem de Betragtninger, som de ærede Ordførere fra anden Side har fremført.

Jeg hilser med Tilfredshed, at dette Lovforslag er blevet fremsat, og at man, naar Forhandlingerne her er til Ende, kan drøfte dem videre i det Udvalg, som vil blive nedsat. Det er klart, at de Dagpenge, som de paagældende i Henhold til Forsorgslovens § 281, Stk. 1, har Ret til, og som svarer til, hvad de har sikret sig i Sygdomstilfælde, ikke er tilstrækkelige i en Situation som den foreliggende, hvor de paagældende Mennesker bliver revet bort fra deres daglige Arbejde, bort fra Forpligtelser af forskellig Art, som de har paataget sig. Det er ogsaa naturligt, at man straks, naar man skrider til Hjelpeforanstaltninger, fastslaar, at Forsorgslovens Bestemmelser om Retsvirkning ikke skal have Gyldighed i disse Tilfælde. Det er sikkert noget, som man fra alle Sider er fuldstændig enig om. Da Lovforslaget nu vil komme i Udvalg og kan drøftes der, skal jeg afholde mig fra yderligere Betragtninger, idet jeg anbefaler, at Lovforslaget nyder Fremme saa hurtigt, som det er muligt.

Der staar i Lovforslagets sidste Paragraf, § 3:

„Denne Lov træder i Kraft straks.“
Den træder altsaa først i Kraft nogle Dage efter, at Indkaldelserne har fundet Sted, men det vilde maaske være praktisk, om Loven fik Gyldighed allerede fra det Tidspunkt, da Indkaldelserne fandt Sted.

J. S. Foget: Jeg kan udtale mit Partis Tilslutning til det foreliggende Lovforslags Princip. Jeg er enig i, at det offentlige har Pligt til at overtage de indkaldtes Forpligtelser i en lang Række Tilfælde, naar man ved en ekstraordinær Indkaldelse kalder dem bort fra deres Hjem og Arbejde, men